

STUDENTSKÉ NOVINY

JaTEČKA

**70 LET
GYMNÁZIA
JATEČNÍ**

**Rozhovor se Šárkou
Hujovou dnes a před
20 lety**

**Historie
sportovních
úspěchů naší školy**

**Přednáška a debata
s Václavem
Moravcem**

LISTOPAD-PROSINEC 2023

Milé čtenářky, milí čtenáři,

představujeme vám novoroční číslo našeho školního časopisu! K příležitosti 70. výročí našeho gymnázia jsme se mimo toho nejzajímavějšího nejen z konce minulého roku rozhodli zařadit také mnoho vzpomínkového obsahu z dob dávno minulých. Porovnejte přes 20 let starý rozhovor s Šárkou Hujovou s tím aktuálním, obohatě svou mysl o zajímavosti z historie školy a přečtěte si, jak na studium vzpomínají někteří absolventi. Dočkáte se také našich pravidelných rubrik a shrnutí aktuálního stavu futsalové ligy. Některé články nám do tohoto čísla také speciálně přispěli někteří členové elitního redaktorského týmu sestaveného Janem Svitálským, kterým tímto děkujeme.

Máte-li jakékoli připomínky nebo nápady, napište nám na e-mail:
noviny.jatecka@gymjat.cz

Redaktorský tým časopisu JaTEČKA

OBSAH

3	...	OBSAH
4-5	...	NÁVRAT DO MINULOSTI
6-7	...	OTÁZKY PRO VÁCLAVA MORAVCE
8-9	...	OSOBNOSTI JATEČKY
10-11	...	JAROSLAV RUDIŠ
12-13	...	ROZHOVOR - ŠÁRKA HUJOVÁ
14-15	...	(NE)SKRYTÉ KRÁSY ÚSTÍ
16-17	...	VRT NA ÚSTECKU
18-19	...	SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY ŠKOLY
20-21	...	FUTSALOVÁ LIGA
22-23	...	DEN DOBRA OKTAVÁNŮ
24-25	...	JAK VPOMÍNAJÍ ABSOLVENTI
26-27	...	RETRO GALERIE
27	...	BÁSEŇ
28	...	KOŇSKÝ VTIP

Nebudu učitelům nabízet jídlo jako úplatek.
Nebudu učitelům nabízet jídlo jako úplatek.

NÁVRAT DO MINULOSTI ANEBO ČEM SE PSALO LÉTA ZPÁTKY?

Na naší škole se v minulosti vedlo více redaktorských týmů a vydávaly se dva hlavní časopisy. Dlouho vydávanými časopisy byly v 90. letech časopis Minimax a po roce 2000 časopis Jatka pod lavicí, který vznikal v rámci semináře pana učitele Svitálského - stylistiky. Já jsem měla tu čest si uchované výtisky těchto časopisů přečíst a nahlédnout na články, které jsou staré klidně i 30 let. V tomhle článku se v rámci 70. výročí školy společně podíváme na jedny z nejzajímavějších témat, která byla v časopisech v minulosti rozebírána.

Rozhodně zajímavou rubrikou byla rubrika GYMJAT TOP5 vycházející v časopise Jatka pod lavicí, která rozebírala každodenní téma studentů a učitelů. Úsměvné na tom celém je, že i po více než 15 ti letech by se tohle mohlo označovat za stále aktuální, nemám pravdu?

GYMJAT TOP5, VĚTY, KTERÝCH BYSTE MOHLI LITOVAL

připravil/a The Fly, 23.10.2007

Máte-li již nějaký ten gymnaziální rok za sebou, jednání s učiteli vám určitě nečiní sebemenší problémy. Dobře víte, čeho se vyvarovat, jakým způsobem s profesory komunikovat a jak se při hodinách tvářit, abyste v nich nevyvolali dojem, že je vám celá škola totálně buřt. Vzpomeňte si ale na doby, kdy jste celé toto divadlo teprve poznávali (prváci vzpomínat nemusí, stačí pozorně číst). Nikdo vám nikdy neřekl, jak alergičtí dokážou profesoři být na určitý typ chování, že ne? Najednou zjišťujete,

že to, co vám připadá nesmírně vtipné, mohou kantoři považovat za přímý útok, ne-li za vzpouru proti celému školskému systému. Jak má tedy takový čerstvý gymnazista poznat, co se smí a co ne? Připravili jsme si pro vás žebříček pěti typických frází, kterým se musíte systematicky vyhýbat jako Klaus Lisabonu, pokud chcete v Jateční přežít a odmaturovat. A věřte nám, všechny jsou odzkoušené.

5. „A to se jako nesmí?” Sama o sobě tato větička zase takovou paseku nenadělá. Ale pokud se třeba přitrouble zeptáte, proč se jako po škole nesmí chodit v kozačkách... INDEX NEBEZPEČNOSTI 3/10

4. „Ale já jsem se učil na něco jiného...” No není to šlechetné, strávit celé odpoledne nad dějepisem, který se skutečně učíte z hodiny na hodinu, protože vás to zajímá? Není. Druhý den vás totiž jako na potvoru překvapí zkoušení z biologie. Pokud zpanikaříte a vyklopíte pravdu, tedy, že pro vás byl zrovna včera důležitější jiný předmět, zahráváte si se životem. A taky - což se zdá být ještě o krapánek horší - s nepříjemně kulatou známkou. INDEX NEBEZPEČNOSTI: 6/10

3. „A k čemu nám tohle bude?” Typický dotaz studenta, který se nudí v hodině matematiky. Možná si tím cyklickým logaritmem opravdu rohlíky nespočítáte, ale svému profesorovi to neříkejte, bude to naše/vaše tajemství. V jednom mají totiž matikáři pravdu: student gymnázia musí mít všeobecný přehled o všem. Navíc hned po tom, co vám tento argument omlátí o hlavu, půjdete počítat k tabuli! INDEX NEBEZPEČNOSTI: 6/10

2. „Tak tenhle vzoreček si vážně nepamatuju.” Koho zajímá, že si v prvním ročníku střední školy nevzpomenete na základní fyzikální vzoreček ze sedmé třídy? Tohle všechno máte ze základky umět. V lepším případě se dozvíte, že jste se měli hlásit na konzervatoř (a je úplně jedno, že kreslíte jako vaše dvouletá sestra). V tom horším případě budete předvoláni k tabuli, kde se zpotíte jako čuně a odejdete s pětkou. Pokud tedy vzoreček neznáte, nechte si to pro sebe. INDEX NEBEZPEČNOSTI: 8/10

1) „Mmm, chramst, pofkejte chvilku, mmm...” Fkola není hovubovník a f plnou pufou fe nemuví. Vytáhnout si k výkladu o Pilátu Pontském dva pišingry a kelímek s kafem, to už chce nemalou dávku troufalosti. Možná jste na to zvyklí ze základních škol, ale tady se smířte s tím, že pišingry poletí z okna a kafe do umyvadla. Sami jsme tuto chybu udělali několikrát a dodnes litujeme všech těch dobrat, které přišly vniveč. Pokud pak máte v úmyslu gymnázium definitivně opustit, nabídněte profesorovi, ať si kousne taky. Nekousne si. INDEX NEBEZPEČNOSTI: 9/10

Dále mě zaujal článek z časopisu Jatka pod lavicí na téma móda a trendy roku 2008.. A po těch 15ti letech se s tím dle mého naopak moc nedá souhlasit...Nebo je tomu opravdu tak? Podívejte se sami...

JSTE OPRAVDU IN?

anonym, prosinec 2008

Podle ankety kterou sem provedla s několika studenty našeho ústavu, by jsme měli být in všichni. (...) Holky se oblíkají podle toho, jak to chtejí kluci. A kluci sami sebe rozdělili do tří skupin, které jsou právě ted' trendy.

1. Hopeři

Pokud by jste se chtěli zařadit mezi ně, stačí si půjčit tátovy kalhoty, které vyřadil ze svého šatníku, protože po maminčině úžasně dietě zhubnul na tolik, že mu již padají. K dokonalému outfitu potřebujete ještě tričko, do kterého by jste se vešli společně s mladším bráhou a nesmím zapomenout na čepici, přes kterou sice neuvidíte, ale budete in. A pak ještě spousty a spousty kovu, které na sebe navěsíte.

2. Metrosexuálové

Jsi kluk, máš rád růžovou, voňavé gely na vlasy a nejradší trávíš čas před zrcadlem? Pak je tohle styl právě pro tebe. Aby jsi se mohl stát jedním z nich potřebuješ alespoň jedno růžové tričko, musíš každé ráno trávit nejméně půl hodiny před zrcadlem a nesmíš odejít z bytu dokud ti nebude tvůj účes připadat dokonalý. Pokud by jsme zašli až do extrémů, tak by jsi si měl pořídit i nějaká ta lícidla, což v dnešní době není problém. Nezapomeň si před spaním pročist cosmopolitan a jiné časopisy o módě. Pak z tebe bude dokonalý "metráček"

3. Ti ostatní

Pokud nezypadáš ani do jedné skupiny, pak budeš nejspíše ten, kdo módu zas až tak moc neřeší. Budeš patřit mezi ty, co se oblékají podle sebe. Vemou na sebe první tričko a kalhoty, co jim přijde pod ruku. Avšak nikdo nemůže říct, že je na tom něco špatného, protože většina z těch, kteří zapadají do této skupiny, sice možná nezauimou tím co, mají na sobě, ale zato to vyváží tím, jací jsou.

Ano, tenhle obrázek v původním čísle skutečně byl.

Připravila: Anna Havlíčková

OTÁZKY PRO VÁCLAVA MORAVCE

Na začátku listopadu naše gymnázium navštívil Václav Moravec. Došlo ke společné diskusi o umělé inteligenci, „specích“ z natáčení i žurnalistice obecně. Pan Moravec souhlasil i s následným rozhovorem pro školní časopis. Jak vnímá současné vysoké školství? Co by vzkázal budoucím studentům žurnalistiky? A do jakých reforem by se pustil, kdyby byl ministrem?

Co vám dalo a vzalo gymnázium? V čem vnímáte úskalí gymnazijního vzdělávání?

Gymnázium mi dalo budoucí profesní kariéru – byl to druhý ročník gymnázia, kde se totálně změnily moje plány: už jsem nechtěl být středoškolským učitelem, ale novinářem. Bojím se ale, že mi neumělo vysvětlit, že člověk nemůže být jednostranně orientovaný, že se nedělí na technicky nebo humanitně vzdělaného. My jsme před rokem 89 měli deskriptivní geometrii, počítalo se s tím, že i gymnazista může jít do průmyslu. Obsah našeho vzdělávání se od vašeho hodně lišil. Člověk se pak musí všechno doučovat, když je mu třicet, čtyřicet, protože zjistí, že pokud chce pracovat s technologiemi založenými na algoritmu, nemůže být zaměřený jen humanitně.

Takže si myslíte, že na moderním pracovním trhu se víc uplatní člověk, který se lehce adaptuje, umí od každého něco?

Já myslím, že to musí být člověk, který chápe trendy, zároveň se ale velmi rychle učí faktické věci. Myslím, že problém našeho školství je, že někdy i množství předmětů, které máte, nepropojí ty trendy. Tvrdím, že nemáte mít rozvrh rozsekáný na 14 předmětů. Společnost je komplexní, prostupují ji technologie. Vy máte tu komplexnost chápout a rozumět trendům ve společnosti.

Jak byste tenhle problém řešil?

Mám rád Komenského, ten jeho princip – cizí jazyk, domácí jazyk (protože jazyk je nástrojem myšlení), pak jazyk společenských věd a jazyk přírodních věd. Není třeba všechno sekat do tolka předmětů. V češtině byste se měli učit třeba i práci s médii.

Vy také učíte – je něco, co vědomě děláte, abyste tohle implementoval do vlastní výuky?

Nemám rád písemné testy.

Moje první věta každý rok je, že nechci z našich studentek a studentů vychovávat průtokové ohřívače, protože si myslím, že to je převažující systém výuky. Když se vás na něco člověk zeptá po roce, nepamatujete si to, protože jste průtokovými ohřívači informací. Daleko přirozenější je pochopit podstatu světa (asi Buddha).

Změnil bych výuku historie na gymnáziích, učila by se směrem od moderních dějin nazpátek. Znovu se opakuje pravěk, starověk, všechno se bere dvakrát...

Jak byste to udělal?

Kdybych byl ministr školství, byl bych diktátor. Já bych chtěl, abyste měli lásku k vědění, aby vás ta škola neumlátila.

Vnímáte navýšující se počty studentů žurnalistiky jako plus, nebo minus?

To je velmi těžká otázka. Za mě by bylo ideální každému umožnit jít na vysokou školu a prosít ho. Budete rok sledovat, jestli na to má, jestli je odhodlaný. Mě nevzali na gympl do Ústí nad Orlicí, protože jsem trémista a zvoral jsem přijímačky z matematiky. Dostal jsem se pak do České Třebové. Chtěl bych, aby systém byl co nejotevřenější, ale uměl se s tím po roce vypořádat, aby lidé neměli jen jednu šanci na přijetí. Když máte z čeho vybírat, je to vždycky lepší. My díkybohu držíme ústní zkoušku, ne SCIO testy.

Spousta lidí se rozmyšlí, co v budoucnu dělat, a přemýší nad studiem žurnalistiky. Co by podle vás měl takový člověk mít? Podle čeho by se měl rozhodovat?

Měl by mít zájem o to, co se děje kolem něj, a být zvídavý a nadšený z poznávání. Samotná zvídavost ale nestačí, je třeba mít i znalosti z mnoha oborů. Je třeba láska k interdisciplinaritě. A pak kritické myšlení a uvědomění si toho, že zjednodušování je to nejtěžší – můžete sklouznout k vulgarizaci.

Co je důležité během studia? Co byste poradil budoucím studentům?

O žurnalistice se říká, že je lepší studovat nějaký jiný obor, že v médiích vás žurnalistiku naučí. Stouhle větu zásadně nesouhlasím, protože náplň žurnalistiky a její dějiny jsou stejně tak robustním oborem jako třeba sociologie, psychologie a podobně. Poradil bych být si vědomi toho, jak široký teoretický základ žurnalistika má, a využít ho pro kultivaci praxe. Praxe by naopak neměla dekulтивovat talentované, mladé a nadějné lidi.

Vnímáte zkostnatělost i ve vysokém školství?**To je ted' velká debata. Jak to funguje na FSV?**

My máme jakž takž štěstí, že jsme mladou fakultou. Starší fakulty mají dlouhý historicky vývoj, jsou rigidní. My jsme vznikli v roce devadesát, původně z fakulty žurnalistiky. Obory jako ekonomie, žurnalistika, mediální studia, sociologie a politologie k sobě měly blízko, protože jsme byli malá fakulta. Proto se nám faktka propojují lépe. Bojujeme spíš s masifikací.

Jak Covid změnil online život?

Vzpomínám si, jak jsme třeba u zkoušek na vysoké škole chodili slušně oblečení (ne že bychom byli na každé zkoušce v obleku). Postupně to u studentek a studentů upadal. Vy nad tím po Covidu ale začínáte uvažovat. Po dvou letech pandemie se mi studenti před tou obrazovkou začali hezky oblékat. Já z toho byl zmatený, měl jsem černé triko, jak jsem to měl ritualizované z posledních let. A tak jsem si taky začal brát obleky a košili. Když jsem pak udělil známku, říkám: Vím, že je to nekorektní, ale je tam i spodek? Máte i lakýrky? Ti studenti se postavili a vážně měli sukni, měli i boty. Covid vaši generaci přinutil přemýšlet, o co přichází ve skutečném světě. Mění se generační chování a začínáte si opravdu uvědomovat krásy toho opravdového světa.

Co byste vzkázal mladým novinářům?

Mějte odvahu jít proti proudu.

OSOBNOSTI JATEČKY ANEBO PŘES PŘEKÁŽKY KE HVĚZDÁM

Každý rok absolvuje naše gymnázium několik desítek mladých lidí. Každého z nich čeká vlastní cesta, která vede k rozdílným cílům. Někdo pokračuje ve studiu na medicíně, jiný se vydá spíše opačnou cestou a studuje humanitní obory, zkrátka každý z nich se rozhodne pro to, kam ho srdce táhne. Málokomu se ovšem podaří být hvězdou svého oboru a docílit toho, že jeho jméno rezonuje napříč společností. I naše gymnázium absolvovala řada talentovaných a úspěšných lidí, a tak si některé z nich v následujícím článku představíme.

Václav Neckář

Mezi nejvýraznější osobnosti, které prošly našim gymnáziem, bezpochyby patří písničkář a umělec Václav Neckář. Když býval studentem, tak měl údajně pobíhat po chodbách čtvrtého patra s kytarou v ruce a s davy dívek v zádech. Během jeho studií na naší škole začal Václav také objevovat různé hudební žánry a styly, které později ovlivnily jeho vlastní hudební tvorbu. Nejen, že je jeho jméno známo v naší škole, ale také i v hudebním průmyslu, v němž se proslavil například písničkami Půlnoční či jeho postavou prince Václava v pohádce Šíleně smutná princezna.

Zdroj obrázku: Petr Černohorský, musicgate.cz

Vladimír Beneš nejmladší

Z řad lékařů, kterých prošlo naším gymnáziem nespočet, vyniká jméno Vladimír Beneš nejmladší. Jak už jeho jméno prozrazuje, pochází z lékařské rodiny, jejíž jméno rezonuje v oblasti neurochirurgie. Vladimír Beneš nejmladší absolvoval naše gymnázium v letech 1991/92. Bezpochyby se řadí mezi nejvýznamnější absolventy našeho gymnázia.

Zdroj obrázku: Petr Kozlík, MAFRA

Josef Carda

Zabrousíme opět do umělecké sféry a tentokrát se zaměříme na herce. Josef Carda, jméno, které vám možná něco říká. Josef je herec, jenž se proslavil zejména rolemi, jako je poručík Robert Sluníčko v seriálu Policajti z předměstí nebo ve filmu Samotáři. Angažuje se také v českém dabingu, kde se objevil například v seriálu Dva a půl chlapa či Rick a Morty. Už během jeho studií na střední škole si uvědomil, že ho to táhne k divadlu a herecké profesi, proto se po absolvování čtyřletého gymnázia rozhodl studovat na JAMU. Absolvoval v roce 1975.

Zdroj obrázku: Milan Malíček, Právo

Ondřej Havlík

Ondřej Havlík, známý též pod přezdívkou En.dru, je také absolventem našeho gymnázia. Opět se řadí mezi nadané umělce, kteří prošli naším gymnáziem. En.dru se začal hudbě věnovat již v mladém věku. Jako malý chlapec byl velmi hyperaktivní a neustále vydával nějaké zvuky a tóny v rytmických sekvencích. Rozhodl se pro studium Činoherního herectví na JAMU, byť se věnoval především hudbě. Dnes se Ondřej pyšní titulem Mistr světa v loopingu a několikanásobný mistr ČR v beatboxu.

Zdroj obrázku: endru.cz

Lukáš Konečný

Abychom neopomněli ani sportovce, tak nelze nezmínit Lukáše Konečného. Byť se Lukáš narodil v Brně, střední školu vystudoval v Ústí nad Labem, v němž strávil většinu svého života. Jedná se o bývalou boxerskou hvězdu, i když si jeho úspěchy připomínáme doted'. V současné době se věnuje především trénování – učí například Fabianu Bytyqi. Kromě sportu se věnuje i politice – od roku 2014 je zastupitelem města Ústí nad Labem a městského obvodu Ústí nad Labem-Severní terasa.

Zdroj obrázku: ČTK

Petra Pyšová

Jediná žena, kterou zde zmiňuji, je Petra Pyšová. Že vám to jméno nic neříká? Petra Pyšová se proslavila rolí Miluny v trilogii Slunce, seno, ... Bohužel, toto je jediná filmová role, kterou si Petra zahrála. Byť chtěla být herečkou již od velmi útlého věku, své nadějně herectví záhy ukončila a vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK. Ovšem na televizních obrazovkách se objevila ještě dvakrát – jednou jako hlasatelka a později po mateřské dovolené v roce 1998 jako moderátorka politického diskusního pořadu Nedělní partie.

Zdroj obrázku: David Kundrát, Profimedia

Připravila: Markéta Rýdlová

JAROSLAV RUDIŠ

KUNDERA JE VZOREM PUNKU A NÁSTĚNKY JSOU PEVNĚJŠÍ, NEŽ BERLÍNSKÁ ZEĎ

Zdroj obrázku: Jan Malý

Jak skočit pod metro, aby vás zaručeně rozsekalo na padrt?

Kdo potom odklízí utrhané ruce?

Co se po takovém skoku stane s vaší duší?

Jak spolu souvisí berlínský U-Bahn, ústecký Činoherák, Houpací koně a Kundera?

Nebe pod Berlínem

Chcete-li si přečíst něco pocitového, atmosférického a dýchajícího mladistvým životem, je Nebe pod Berlínem správnou volbou. Příběh je rámcován zemřelými skokany, kteří svůj život obětovali trati. Zaměstnanci U-Bahnu na ně nikdy nezapomenou. Kouří se cigarety, prohlížejí se staré fotky, hraje se německý punk a rock. Je to příběh mladíka, který utíká před povinnostmi, do života mu vstupuje Pancho Dirk s kytarou a pořádná raketa Katrin. A taky velká spousta duchů lidí, míst i vzpomínek. Kapela inspirovaná Kunderou, Bukowským a Bowiem zaručuje nesnesitelnou hořkost bytí.

Ich bin Berlin, Du bist Berlin.

Opravdové, surové, upřímné. Volný tok vyprávění, milostný dopis městu, kde autor dva roky na začátku milénia pobýval. Milostný dopis, kde se neděje nic, ale zároveň se vlastně děje všechno. Hladí duši, aby ji občas lehoučce přiškrtl, slova plynou lehce, ale nesou s sebou těžkou, dusivou atmosféru. Dýchá z něj mládí, nevědomost, objevování. Nebe pod Berlínem, to je U-Bahn, rámec všech drobných událostí a příhod, podzemní tepna, která městu dává potřebnou krev.

Nebe pod Berlínem, to je melancholie na druhou. Je to hořká melancholie mládí, vědomí, že co je, brzo nebude, a melancholie stáří – vědomí, že co bylo, už není.

Do děje se míší události předcházející roku 1989, drobné pomníčky zdobící ulice i vzpomínky lidí.

„Město, které už bylo a které tím trpí, město, které je roztrhané světovými stranami, město, které chce zase být jedním velkým městem. Město, které drží pohromadě jenom dole, město, kde jediné kopce jsou z ruin, město, které chce nalézt minulost z kamene a vybudovat budoucnost ze skla, ale není to jednoduché, jako není jednoduché vyměnit lidské srdce.“

Sudetenland

Češi a Němci, to je téma. Jaroslav Rudiš to moc dobře ví. Svým psaním trochu smazává propasti, které mezi národy vznikly. Psával primárně česky a knížky se posléze překládaly do němčiny, nyní je tomu spíše naopak. Když necestuje vlakem, přebývá v jedné ze svých „domovin“. Za spojování národů byl vyznamenán i německým prezidentem. Pro tohle téma by člověk těžko našel příhodnější místo než Berlín. Rozděleno na dvě poloviny, násilím odtrženo, byť tvořilo jeden celek.

Spojnicí národů, míst i jednotlivých Rudišových knih jsou koleje. V Nebi pod Berlínem kolej metra, v komiksové trilogii Alois Nebel, knihách Winterbergova poslední cesta či Návod k použití železnice kolej vlakové.

Aussig an der Elbe

Autor je vášnívým milovníkem všech nádraží, vlaků a vagonů – obzvlášť těch jídelních! Jedna z nejnovějších her ústeckého Činoherního studia, Jídelní vůz, vznikala za spolupráce s Jaroslavem Rudišem. Hra je leporelem, slepencem jednotlivých událostí z prostoru jídelního vozu, nostalgickým brnkáním na city všech, kteří vlakem jezdí často a rádi. Je hořkosladkou komedií o lidskosti, modernizaci a duši všech železnic. Inspirací a zároveň hlavní postavou je jí pan Peterka, Rudišův známý, železničář. Jídelní vůz ale není autorova činoherácká, natož ústecká premiéra! Už roku 2005 Činoherní studio uvedlo hru Alois Nebel, o dva roky později pak Strange Love. Posledními uvedenými hrami byly roku 2017 Lidojedi a 2021 Anšlus. V sérii dvojjazyčných autorských čtení, při kterých se ale i zpívá, Rudiše na kytaru doprovází Jiří Imlauf ze skupiny Houpací koně. UJEP studentům germanistiky nabízí trinacionální studentský workshop s názvem „Střední Evropa v díle Jaroslava Rudiše (Německo – Polsko – Česko)“. Postavy Rudišových knih často nejsou na severu „jako doma“ – jsou tu prostě a jednoduše DOMA.

Připravila: Ema Jandová

POZNEJ SVÉHO UČITELE (2000 VS 2023)

ŠÁRKA HUJOVÁ

Jak dlouho jím to vydrží?

Každý rok na našem gymnáziu přibude pár nových tváří. Jsou to samozřejmě noví studenti a spolu s nimi i noví profesori. Letos jich přišla celá řada. Mezi nové profesory patří i profesorka němčiny a angličtiny Šárka Ondráčková

MP: Učila jste už někde? Kde?
ŠO: „Ano, učila jsem na střední odborné škole.“

MP: Kde jste studovala?

ŠO: „Na universitě Evangelisty Purkyně.“ Jana

MP: Proč jste se rozhodla pro toto povolání?

ŠO: (po chvíli přemýšlení) „Baví mě práce v kolektivu.“

Ví se o Vás, že jste němčinářka duší i srdcem. Dříve jste ale učila i dějepis. Zjistili jsme, že v rozhovoru z minulých jste zmínila, že jste učila i angličtinu. Co vás vedlo k této trojkombinaci?

Já jsem úplně původně chtěla studovat němčinu a tělocvik, protože mám ráda jazyky a také hodně sportuji. Bohužel fakulta v Ústí nad Labem nenabízela tuto kombinaci. Takže jsem tenkrát zvolila pro mne nejmenší zlo, a to němčinu s dějepisem. Musím ale přiznat, že pro mne jsou srdeční záležitostí právě ty jazyky. To potvrzuje i to, že jsem se po studiu na vysoké škole vydala do Anglie, abych si vylepšila angličtinu. Udělala jsem si i několik certifikátů, abych měla lepší kvalifikaci. Což se mi hodilo při nastupu na naše gymnázium v roce 2000. Bylo málo učitelů angličtiny, tak jsem chvíli učila i angličtinu.

Snažíte se podporovat individuální potřeby a schopnosti každého studenta ve třídě?

Je to složité, ale určitě se snažím. Mám opravdu velkou radost, když někdo vyvine vlastní iniciativu. Ráda člověku pomůžu, rozeberu s ním dané téma nebo ráda vysvětlím něco znovu. Bohužel těch případů moc není. Naopak když vidím, že má člověk němčinu na posledním místě a bude maturovat z jiných předmětů, tak se i s ním snažím najít nějaký kompromis.

Máte nějaký oblíbený způsob, jak začít hodinu němčiny a zároveň motivovat své studenty?

Ráda si povídám, takže jsem ráda, když mi každý na začátku odpoví aspoň na nějakou základní otázku. Tím se já i žák naladíme na to, že v hodině budeme mluvit německy. Ptám se na otázky bud' týkající se aktuální situace nebo na běžné záležitosti z každého dne. Dále zmíním, co nás bude v hodině čekat, ale dost často se moje očekávání změní na jiná. Co se týče motivace, tak se bohužel objevují čím dál tím více argumenty typu, že je zbytečné se učit němčinu. Všude se přeci domluvíme anglicky, takže ta motivace je těžší. Každého beru individuálně. Hodně záleží na tom, jestli má daný žák určitou ctižádostivost. Já se snažím předat znalosti jazyka, svoje nadšení a lásku k němu, ale když někdo nechce, tak s tím nic nezmůžu.

Jaké jsou Vaše oblíbené cvičební aktivity. Snažíte se pohyb je zahrnout do každodenního života?

Určitě zahrnuji pohyb do každodenního života. Nejdříve jsem jako malá holka začínala s tenisem. Dále jsem pokračovala přes basketbal až na volejbal. Rodiče mě naučili postavit se snad ke každému sportu. Co mi ale nikdy nešlo, a asi ani nepůjde, je třeba výmyk, ale bez toho se dá žít :-) Momentálně hraji volejbal rekreačně (hrávala jsem dorosteneckou ligu), chodím do posilovny, baví mě jízda na kole, lyžování, plavání, taky občas běhám.

Co byste poradila začínajícím učitelům?

Bylo by skvělé, kdyby noví učitelé vydrželi se svým elánem, s kterým přichází. Většinou to tak není. Přijdou plní plánů a následně jsou zklamaní. Je to opravdu těžké něco poradit. Mohu poradit to, aby si každý začínající učitel udržel ten svůj pohled na danou věc a nenechal se ovlivnit ostatními. Když má člověk svůj cíl, tak by si za ním měl jít. I z malých úspěchů by měl mít člověk radost.

MP: Jste zde spokojena?

ŠO: „Ano, až na finanční otázky.“

Co k tomu dodat? Snad jen jediné. Naše nová profesorka ještě nepoznala pravou tvář zdejších studentů. Možná, že s ní udělám rozhovor znova za pár měsíců a její charakteristika studentíků už nebude tak optimistická jako nyní.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Baví mě komunikovat s mladými lidmi. Čerpám z nich energii. Učitelství je velmi pestrá práce. Člověk nikdy neví, co se stane. Tím, že učím jazyky se hodně dozvídám, jak o obecných záležitostech, tak o svých studentech.

MP: Co si myslíte o zdejších studentech a studentkách?

ŠO: „Studenti jsou vnímatliví a mnoho z nich s dobrou zbytcně líní. Ocenila bych větší snaživost.“

Co vy a taneční?

Když jsem chodila do tanečních já, tak mě to velmi bavilo. Dokonce jsem dálé chodila do pokročilých tanečních. Nakonec jsem před pár lety chodila i na taneční pro dospělé. Myslím si, že je to super aktivita. Když se přihlásí celá třída, tak je to může stmelit. Potkají se tam v jiných situacích než tady ve škole, což není vůbec od věci. Když mě nějaká třída pozve na věneček nebo na prodlouženou, ráda přijdu. I jsem ráda, když mě někteří žáci vyzvou k tanci v průběhu večera. Jsou nervózní oni, jsem nervózní já, ale je to velmi fajn.

Jaké jsou vaše dlouhodobé cíle a ambice do života?

Vzhledem k tomu, že mám tři děti, tak mým největším cílem je, aby se měly v životě dobře. Chtěla bych, aby všichni dostudovali a hlavně, aby byly zdravé. To si myslím, že pro mě bude největší úspěch. Ráda bych jim předala to, aby se dobrě rozhodovali, nebo aby se obklopovali dobrými lidmi. Neschci do nich ale promítat své cíle. Chci, aby dělali, co je baví. I já bych byla ráda ve svém životě spokojená a zdravá. Ráda bych toho například dost procestovala, chci se i dál rozvíjet profesně, sebevzdělávat se.

Kdo je vaším životním vzorem?

Jednou bych se určitě ráda připlížila ke svému dědečkovi. Byl to pan primář na stomatologii v ústecké nemocnici. Byl známá a vážená kapacita, ale i přes to, byl velmi skromný a hodný. Neměl problém si vyprát svoje ponožky nebo nakrájet mrkev manželce do polévky. Rozdal by se pro ostatní.. Takže v tomto životním nastavení bych se mu ráda přiblížila. Pořád na něj v tomto směru vzpomínám.

Připravili: Martina Mašková, Nela Krejčová, Šimon Závěrka

**Původní článek z Shables News:
Míša Píšová, Zuzka Wurstová**

(NE)SKRYTÉ KRÁSY ÚSTÍ GYMNAZIUM

Zdroj obrázku: gymjat.cz

V tomto článku se blíže podíváme na budovu v níž, při pilné docházce, trávíme přibližně 190 dní z těch 365, které v roce máme. Nesnažím se vás odradit hned na začátku. Ano, mám na mysli budovu naší školy. Pravděpodobně toho o ní totiž nevíte tolik, kolik byste měli. Po přečtení následující vět tomu ale bude jinak.

Mnozí by za počátek našeho gymnázia označili školní rok 1953/54. To by měli také pravdu, od tohoto roku také sídlíme v budově v ulici Jateční, jež nám patří až dodnes. Ovšem naše škola vznikla dříve a to roku 1893. Na začátku nového století jsme se stali státním německým gymnáziem a sídlili v ulici Velká Hradební. Roku 1924 jsme se, vlivem přirozeného vývoje, přesunuli do nově postavené budovy v ulici České Mládeže, jako české menšinové gymnázium. Roku 1938 po sepsání Mnichovské dohody, se stalo Ústí nad Labem říšským městem a tak musela být činnost českých menšinových škol přerušena. Obnovena byla vzápětí roku 1945 ve formě Státního reálného gymnázia. Z důvodu výrazného poválečného přírůstku studentů bylo ale nutné najít pro školu trvalé místo.

Správné místo, správný čas

Budova A pochází z období 1914-1915. Jedná se o zcela nejstarší část současného areálu, která se na první pohled jeví stále zcela zachovale, liší se pouze barevně působivými odstíny pastelové růžové. V architektonické soutěži zvítězil mezi ostatními návrh stavby od vrchního městského inženýra Carla Götzeho, který byl spíše známý pro svou předválečnou kariéru v čele ústeckého stavebního úřadu. Soutěž však nehodnotila pouze práce místních architektů, našli se zde účastníci i z Žatce, Prahy či Vídně. Budovu, jež zpočátku sloužila jako chlapecká a dívčí obecná škola (Knaben- und Mädchenvolksschule), navrhl Götze ve stylu abstrahovaného klasicizujícího historismu.

Gymnázium na začátku tisíciletí nebylo v úplně vhodném technickém stavu, a tak bylo nutné budovu podrobit rozsáhlým rekonstrukcím. Etap rekonstrukce bylo celkem šest a trvaly po dobu 10 let. Do roku 2009 nemělo vlastní jídelnu a studenti chodili obědvat do nedaleké univerzitní menzy, v rámci 4. etapy oprav došlo k napravení této skutečnosti a byla postavena jídelna. Spolu s ní se do roku 2011 podařilo vystavět i novou tělocvičnu, tomuto komplexu dnes říkáme budova B. Poslední dvě etapy byly dokončeny v roce 2014 a obohatily gymnázium o novou prosklenou budovu C, dvě nová venkovní hřiště a upravené prostory zahrady.

V současnosti je zde snaha vše udržet v nejlepším možném stavu, aby škola mohla sloužit i dalším generacím studentů.

Možné vizuály školské stavby v ulici Jateční:

Návrh budovy od Artura Payra

Návrh Hanse Glasera ve spolupráci s
Karlem Scheffelem

Návrh Oswalda Althammera

Návrh Karla Lehrmanna

VYSOKORYCHLOSTNÍ TRAT NA ÚSTECKU

Zdroj obrázku:
businessinfo.cz

Ministerstvo odmítlo novou variantu trasy rychlodráhy na Ústecku. Přípravy se dále protahují.

Podle ministra dopravy Martina Kupky (ODS) nebude stát už tzv. variantu H vysokorychlostní trati (VRT) mezi Prahou a Drážďany dále posuzovat. Oznámil to na konferenci Dialog fórum železnice spojuje v Ústí nad Labem.

Variantu H představil ústecký podnikatel Martin Hausenblas minulý rok v září. Ta, oproti plánům SŽ (Správy železnic), počítala s vyústěním tunelu v krajském městě na levém břehu Labe pod zámečkem Větruše. Tím by se vyhnula bourání v ústecké čtvrti Střekov na druhé straně řeky. Ministerstvo od této varianty upustilo převážně kvůli její technické náročnosti a rizikům s tím spojenými. Rozhodnutí zakládá na jednání s Českou geologickou společností či Správou úložišť radioaktivních odpadů, která spravuje úložiště Richard v těsné blízkosti plánované trati.

„Nebyl jsem o tom informován,“ reagoval zaskočeně Martin Hausenblas na rozhodnutí ministra s tím, že od začátku práce chyběla spolupráce s celým územím na vedení trasy. Ministerstvo dopravy je v dlouhodobém sporu s obcemi na Litoměřicku, kterými má VRT vést. Hausenblasův návrh tyto sporná území řešil, avšak ani jeho návrh se nevyhnul odporu místních samospráv. Na srpnovém jednání na Ministerstvu dopravy se proti jeho návrhu postavily obce v Polabí v čele s Litoměřicemi.

SŽ počítá se zahájením stavby v roce 2027 v úseku mezi Prahou a Litoměřicemi. Sporný úsek mezi Litoměřicemi a Ústím nad Labem by měl přijít na řadu až jako poslední, podle předpokladů v roce 2038. Plánovaná VRT má zkrátit jízdní dobu mezi Prahou a Drážďany na 60 minut oproti dnešní více než dvouhodinové cestě.

Připravili: Rostislav Pejša, Martin Černý

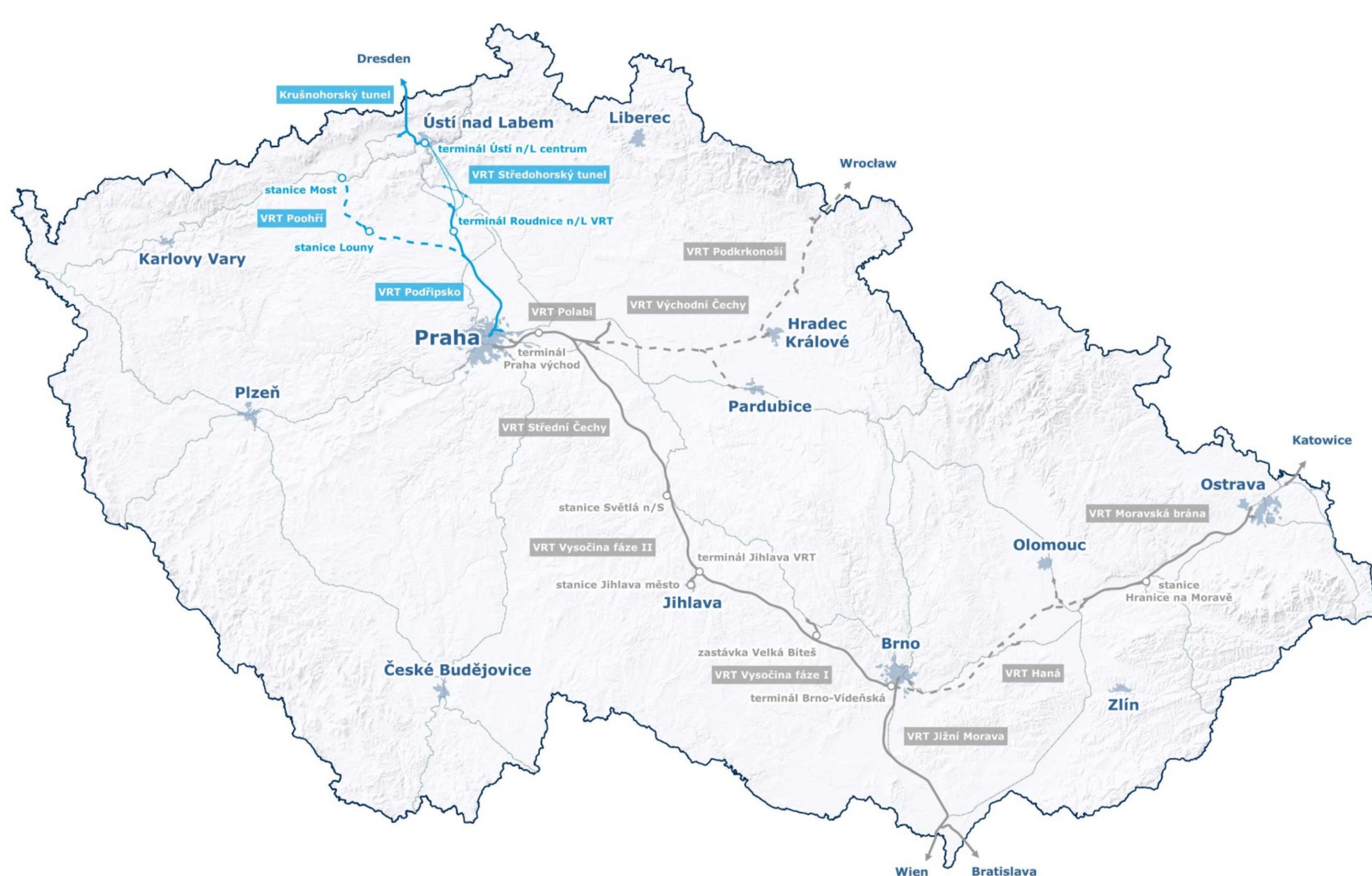
Komentář: Vysokorychlostní trať jako příležitost. Dočkáme se jí ale někdy?

Někdy se zdá, že plány na modernizaci infrastruktury, konkrétně na vysokorychlostní trati mezi Prahou a Drážďany, zapadnou do slepé uličky administrativních rozhodnutí a nesouhlasů. Aktuální krok ministra dopravy, který odmítl variantu s podzemním terminálem v Ústí nad Labem, podtrhuje složitost a nejistotu takových projektů.

Odmítnutí podzemního terminálu zdůrazňuje nejen technické výzvy spojené s takovou stavbou, ale také nutnost vyvažovat potřeby místních obyvatel s rozvojem dopravní infrastruktury. Snaha přesunout terminál na povrch a využít architektonicko-urbanistickou soutěž jako nástroje pro rozvoj města je krokem směrem k kompromisu. Kvalitní architektura může nejen optimalizovat dopravní infrastrukturu, ale také pozitivně ovlivnit celé okolí.

Ovšem, jak se ukázalo, i tento krok vyvolává kontroverze. Zastavení posuzování varianty H a následná reakce podnikatele Martina Hausenblase odhalují komunikační výzvy a nedostatek spolupráce na vedení trasy. Navzdory nesouhlasům je však jasné, že vysokorychlostní trať představuje značný potenciál pro regionální rozvoj.

Nyní se otvírá otázka, jak najít rovnováhu mezi urychlením procesu a zohledněním více než 600 připomínek k vedení trasy. Diskuse a spolupráce jsou klíčové, ale zpoždění může znamenat ztrátu příležitosti pro rozvoj Ústeckého kraje. Odpovědné rozhodování a transparentní komunikace jsou nezbytné pro úspěšné provedení takových strategických dopravních projektů, které ovlivní nejen dopravu, ale i celkový rozvoj regionu.

ZA VÍTĚZSTVÍM A TRADICÍ SPORTOVNÍ ÉRA NAŠÍ ŠKOLY OD 60. LET PO SOUČASNOST

Zdroj obrázku: futsalgymjat-cz.webnode.cz

Sportovní tradice naší školy se táhne po mnoho desetiletí, spojujíc starší generace s novými výkony a úspěchy. Od prvních kroků v lehké atletice a házené až po moderní sporty jako stolní tenis, hokejbal a orientační běh, naši sportovci ukazují, že jsme školou s dlouhou a bohatou historií ve sportu.

Úspěchy do roku 1986/1987

1966/1967: Lehká atletika

Ve školním roce 1966/1967 se naše škola zapsala do historie lehké atletiky. Dívky dosáhly skvělého 6. místa v Okresní soutěži, což bylo v té době velkým úspěchem a ukázalo naši odhodlanost a sportovní ambice.

1972/1973: Atletika

V roce 1972/1973 náš chlapecký atletický tým ovládl první místo v Putovním poháru 17. listopadu, což byla významná akce s národním významem. Tímto výsledkem naši sportovci nejen oslavili vlastní úspěch, ale také vzpomněli na významný den v české historii.

1974/1975: Spartakiáda, Házená, Atletika

V průběhu let 1974/1975 jsme se aktivně zúčastnili Spartakiády ve čtvrtých ročnících, což dokazuje šíři našeho sportovního zájmu. Dívky ve skvělém výkonu dosáhly 2. místa v Republikovém finále házené, zatímco v atletice obsadily 4. místo v Republikovém finále.

1978/1979: Atletika

V dalším významném roce 1978/1979 naše dívky v atletice triumfovaly na krajském kole, čímž potvrdily svou nezpochybnitelnou pozici v regionálním měřítku.

1986/1987: Atletika, Odbíjená, Košíková

V této éře se naše škola stala silným hráčem v atletice s 5. místem v krajském kole pro chlapce i dívky. V odbíjené (volejbale) dosáhli chlapci na 2. místo v Republikovém finále v Českých Budějovicích, zatímco v košíkové obsadili chlapci 3. místo v krajském kole.

Úspěchy od roku 2009/2010

2009/2010: Stolní tenis

V moderní éře, v školním roce 2009/2010, jsme začali sbírat úspěchy ve stolním tenise. Martina Štíková se umístila na 3. místě v Republikovém finále v Kostelci nad Černými lesy a později dosáhla 8. místa na Mistrovství světa škol – ISF Table Tennis 2010 ve městě Brno.

2015/2016: Hokejbal

Následující období 2015/2016 přineslo úspěch v hokejbalu, kde chlapci dosáhli 2. místa v Republikovém finále v Kladně.

2016/2017: Atletika

Ve školním roce 2016/2017 se naši chlapci v atletice umístili na 3. místě v Republikovém finále v Břeclavi.

2018/2019: Plavání a Basketbal

Dívky v plavání dosáhly 3. místa v Republikovém finále v Jindřichově Hradci, zatímco chlapci v basketbale obsadili 4. místo na Republikovém finále v Karlových Varech.

2022/2023: Orientační běh

Minulý školní rok 2022/2023 přinesl v orientačním běhu 4. místo pro Magdalenu Kubecovou v Republikovém finále v Terezíně.

Věříme, že tyto úspěchy nejsou jen výsledkem sportovního nadání, ale také odrazem oddanosti a disciplíny našich studentů. Jsme hrdí na naši sportovní historii a těšíme se na další generace, které budou pokračovat v tradici úspěchů naší školy ve světě sportu. Ať nás čekají další výzvy a vítězství!

Vítězové družstva chlapců gymnázia 1972-73.

Připravila: Agáta Bendová

ŠKOLNÍ FUTSALOVÁ LIGA

REMÍZA OKTÁVĚ NESTAČILA, 4.A JE STÁLE VE HŘE

Dne 13. prosince 2023 se tělocvičnou ústeckého gymnázia v Jateční ulici rozléhalo hlasité skandování celé školy. V tento den totiž zápasili dlouholetí rivalové, ale zároveň blízcí kamarádi ze dvou paralelních tříd čtvrtých ročníků. Byl to jeden z nejkontaktnějších a nejvyrovnanějších zápasů letošního ročníku školní futsalové ligy. Zatímco polovina diváků fandila hochům v havajských košilích a růžových šortkách ze 4.A, druhá polovina hlasitě podporovala kluky z oktávy.

Přesně v 10:05 odpískal pan učitel začátek zápasu a testosterone napumpovaní hráči se rozběhli na své pozice v herním poli. Oktáva, která ve hře „kámen, nůžky, papír“ o rozehrávání míčem zvítězila, si merunu zpočátku pečlivě hlídala, ale nevydrželo jí to dlouho. Síly obou tříd byly velmi vyrovnané a oči diváků pravidelně putovaly z jedné strany hřiště na druhou, jak hráči běhali od levé brány k pravé a zpět. Zápas byl dramatický, chlapci se při boji o míč mnohdy neudželi na nohou a obětovali svá kolena a kotníky kopancům, aby uchránili bránu před gólem.

V sedmé minutě doposud vyrovnaného zápasu, se jednomu z oktavánů podařilo ukořistit míč a střelit prudkou ránu přímo doprostřed brány. Hala se rozezněla potleskem a radostným křikem a hráči z oktávy se navzájem hrdě plácali po ramenou. Avšak nemohli si na dlouho oddychnout, hra okamžitě pokračovala.

Po polovině zápasu už týmům docházely síly. Ale 4.A, zaskočená povedeným gólem od oktávy, neváhala, oplatila to druhé třídě se vším všudy, a věnovala oktávě stejně nečekaný gól. Zpocení oktaváni, kteří byli lehce zklamaní z dorovnání skóre soupeřem, však neklesali na mysl i dali do posledních pár minut zápasu všechny své zbývající síly.

Skandování tribuny neustávalo a očividně dodávalo všem hráčům energii a motivaci. Po patnácti minutách se tělocvičnou rozeznělo dvojité zapískání písťalky, napínavý zápas byl ukončen a dopadl remízou. Růžový havajský tým si remízou získal postup do finále, zatímco oktáva tímto zápasem v lize skončila. Oba týmy však odcházely z hřiště za stálého potlesku diváků a s úsměvy na tvářích.

Připravil/a: E. L.

Nahlédnutí do zákulisí s Markem Drahošem

Marek Drahoš, učitel zeměpisu a tělesné výchovy na Gymnáziu v Ústí nad Labem je věrný fanoušek Sparty a především otec školní futsalové ligy. Přinášíme vám rozhovor s tímto ambiciozním futsalistou, kterého se zeptáme na jeho názory, dojmy z aktuálního ročníku ligy, jeho očekávání nebo vtipné příhody.

Jak byste celkově zhodnotil školní futsalovou ligu?

Já osobně si myslím, že je to skvělá akce. Nejen ze sportovního hlediska, ale také ze sociálního. Líbí se mi, jak se třídy navzájem podporují a jak se zlepšila komunikace uvnitř týmů. Baví mě sledovat vývoj ligy za ty dva roky, co funguje.

Máte nějaký nezapomenutelný zážitek ze zápasů?

Z minulého roku, když děvčata z mé třídy vyhrála celou ligu. Byl jsem na ně hrdý.

Hrozilo někdy, že by se školní futsalová liga zrušila?

Zatím taková situace nenastala a já doufám, že ani nenastane. Vše jde podle plánu. Týmy o ligu zájem mají. Tribunu máme každý zápas plně obsazenou, fanoušci chodí fandit v hojném počtu. Předpokládám, že se lize bude dařit i v budoucnu. Jsem za to moc rád.

Kdo je Váš favorit na celkové vítězství?

V dívčí lize doufám v obhajobu poháru mou třídou 3.D. Co se týče kluků, pro mě jsou favority třídy 3.A, 3.B a 4.B.

Jsme moc zvědaví, jak liga dopadne. Kdo obhájí titul nebo se stane novým držitelem poháru. Děkujeme mnohokrát za rozhovor.

Připravil/a: P. M.

Aktuální stav

Chlapci

Skup. A	3.B	V7.A	1.C	1.A	2.A	Body	Skóre	
3.B	L	1:0	6:1	4:1	6:1	12	17:3	1.
V7.A	0:1	I	8:0	0:2	1:0	6	9:3	2.
1.C	1:6	0:8	G	0:0	2:0	4	3:14	4.
1.A	1:4	2:0	0:0	A	0:0	5	3:4	3.
2.A	1:6	0:1	0:2	0:0	CH	1	1:9	5.

Skup. B	4.B	4.D	4.C	V5.A	V6.A	Body	Skóre	
4.B	L	5:1	4:0	3:2	4:1	12	16:4	1.
4.D	1:5	I	2:3	2:1	2:1	6	7:10	3.
4.C	0:4	3:2	G	0:4	3:0	6	6:10	4.
V5.A	2:3	1:2	4:0	A	1:0	6	8:5	2.
V6.A	1:4	1:2	0:3	0:1	CH	0	1:6	5.

Skup. C	4.A	3.C	3.A	2.C	V8.A	Body	Skóre	
4.A	L	1:1	4:1	2:1	1:1	8	8:4	2.
3.C	1:1	I	1:0	1:0	2:0	10	5:1	1.
3.A	1:4	0:1	G	5:0	1:0	6	7:5	3.
2.C	1:2	0:1	0:5	A	0:2	0	1:10	5.
V8.A	1:1	0:2	0:1	2:0	CH	4	3:4	4.

Dívky

Skup. A	3.D	V7.A	4.C	4.D	V5.A	Body	Skóre	
3.D	L	0:0	0:0	1:0	0:1	5	1:1	3.
V7.A	0:0	I	1:0	0:0	0:0	6	1:0	2.
4.C	0:0	0:1	G	0:1	0:3	1	0:5	5.
4.D	0:1	0:0	1:0	A	0:0	5	1:1	4.
V5.A	1:0	0:0	3:0	0:0	Dívky	8	4:0	1.

Skup. B	4.B	4.A	3.C	1.D	2.D	Body	Skóre	
4.B	L	0:0	0:0	0:0	0:0	4	0:0	3.
4.A	0:0	I	0:1	0:0	0:1	2	0:2	4.
3.C	0:0	1:0	G	4:0	2:0	10	7:0	1.
1.D	0:0	0:0	0:4	A	0:1	2	0:5	5.
2.D	0:0	1:0	0:2	1:0	Dívky	7	2:2	2.

DEN DOBRA OKTAVÁNŮ

Zdroj obrázku: mapy.cz

Třída V8.A darovala krev na Den dobra.

Jako každoročně se na Gymnáziu Jateční uskutečnil Den dobra, který letos připadl na pondělí 4. prosince. Výjimečný program vymyslela v rámci této dobročinné akce třída V8.A, která navštívila Masarykovu nemocnici v Ústí nad Labem.

Celkem dvanáct žáků, kteří již dosáhli plnoletosti, se v 9 hodin ráno sešlo s pedagogickým doprovodem na transfúzním oddělení Krajské nemocnice. Hned po příchodu do hlavní haly byli žáci vřele přivítáni personálem, který je již netrpělivě vyhlížel. Dobrovolníci byli obeznámeni s průběhem darování krve, který je zanedlouho čekal. Nejprve se seznámili s Poučením dárce krve, což byl dokument, kde se mohli dočíst o právech dárců a případných rizicích, které mohou po odběru krve nastat. Dále obdrželi Dotazník pro dárce krve, který obsahoval zhruba padesát otázek ohledně jejich zdraví. Na základě odpovědí z dotazníků a výsledků krevních obrazů byl pouze jeden z žáků posouzen jako nevhodný dárce kvůli nedostatku železa v krvi.

Ostatní zvládli celý proces včetně samotného odběru krve na výbornou. Každý dárce měl po odběru nárok na svačinu, kterou si mohl odnést i s sebou domů. Největší odměnou ale byl pro všechny pocit, že i takovou maličkostí mohou někomu zachránit život. Celá dobročinná akce zabrala necelé dvě hodiny. Krev nakonec darovalo jedenáct žáků třídy V8.A, a celkový objem odebrané krve tak činil skoro pět litrů. Jejich návštěvu na transfúzním oddělení zdravotní personál velmi ocenil, protože zásoby krve nebyly v poslední době příliš velké. Někteří z žáků se dokonce shodli, že nebyli krev darovat naposled.

Připravili: KB, VF

Jak na dárcovství krve nahlíží profesní odborník, MUDr. Marcela Zimová?

Jak dlouho pracujete na transfuzním oddělení?

Na transfuzní oddělení jsem nastoupila po vysoké škole a od té doby zde pracuji. Příští rok to tedy bude 25 let.

Jaká krevní skupina je u vás nejčastější?

Nejčastější krevní skupina vyplývá z četnosti v České republice, takže nejčastější krevní skupina je skupina A+, za ní je 0+, a ty méně časté jsou B+ a AB+. Negativních dárců je asi 19 % populace.

Jak se předem připravit na odběr?

Když se někdo rozhodne jít darovat, měl by si nejdřív pročíst dotazník dárce krve a zamyslet se, jestli se neléčí s něčím nebo neprodělal nějakou nemoc, která by ho vyřadila z darování, eventuálně jiné věci, které by ho dočasně vyřadili, třeba jestli nebyl někde v malarické oblasti, v cizině nebo jestli nebyl na operaci či endoskopickém vyšetření. Pokud se tedy rozhodne, že chce přijít, měl by se před odběrem lehce nasnídat a napít se. Přijde k nám, vyplní dotazník, provede se odběr krevního vzorku, a pokud je vše v pořádku, může rovnou darovat.

Jak často může člověk darovat krev?

Plnou krev může člověk darovat jednou za 3 měsíce.

Jsou často problémy s nedostatkem krve v nemocnici?

Většinou se to týká určitých krevních skupin, které bývají častěji nedostatkové, hlavě 0-, což je univerzální krevní skupina, která se používá při akutních případech. Pacienti 0- musí dostat vždy 0-. Ostatní krevní skupiny jsou také čas od času nedostatkové, nejčastěji to bývá přes léto, kdy jsou lidé na dovolených a také někdy v zimních obdobích, kdy jsou epidemie virových onemocnění. To dá trochu práce sehnat lidi, kteří mohou přijít darovat.

V čem spočívá vaše práce?

Moje práce spočívá jednak v komunikaci s dárci krve, které vyšetřuji, probírám s nimi dotazník, propouštím je k odběru, pokud někomu po odběru není dobře, tak se o něj samozřejmě postarám. Dále se na transfuzním oddělení musí odebraná krev zpracovat a vyšetřit, takže kontroluji provedená vyšetření, jestli vše proběhlo správně. Krev se potom také vydává na oddělení, takže jednotlivá oddělení s námi konzultují sporné případy, jakou krev podat anebo jaké transfuzní přípravky pro pacienta podat.

Kolik krve se odebírá a jak dlouho trvá odběr?

Při jednom odběru se odebírá 450 mililitrů krve. Podmínkou je, aby člověk vážil více než 50 kil, všem se odebírá stejně. Odběr trvá do 10 minut. Většině dárců je odebráno během 5 až 7 minut.

Bývají nějaké komplikace po odebrání krve?

Naprostá většina lidí zvládne odběr bez jakýkoliv komplikací. Je to opravdu výjimečné, že odběr někomu nesedne a motá se mu hlava, eventuálně občas zažijeme, že dárce zklobuje. Pokud se nepovede vpich nebo si dárce špatně stlačuje místo po odběru, může vytvořit modřina v místě vpichu. Tyto komplikace jsou ale opravdu výjimečné, řekněme jeden ze sta má nějaké mírné potíže po odběru.

Jak často k vám chodí darovat krev skupiny, jako právě třída V8.A z Gymnázia Jateční?

Občas podobné akce někdo uspořádá. Jsou to třeba kolegové z práce nebo kamarádi ze sportovního klubu. Takovéto akce bývají tak jednou do měsíce.

Jak vzpomínají absolventi?

Vyzpovídali jsme pro vás několik absolventů a ptali jsme se na zážitky z jejich studentských let právě na našem gymnáziu. Co jim utkvělo v paměti nejvíce?

Matěj Krob (21let)

maturant 2021/22
student UJEP

Vzpomínáš na gympl v dobrém?

Každý rok byl jiný a člověk taky prochází nějakou změnou, ale obecně, když to zprůměruju, tak upřímně jo, vzpomínám v dobrém.

Jak tě Gymjat připravil na vysokou?

Moc ne, na gymplu jsem se mohl flákat a na vysoký jsem zjistil, že musím dodržovat termíny, nemůžu jen tak počítat s průměry v bakalářích, když dostanu jednu známku za celý semestr. Takže z tohohle hlediska mě to moc nepřipravilo.

Ale z hlediska znalostního, tak myslím, že mi gympl dal hodně. Samozřejmě se to liší předmět od předmětu.

Jaký je ten největší rozdíl v přechodu na vysokou?

No, jak už jsem zmiňoval, ta nutnost dodržovat termíny, ta samostatnost. Nikdo vás nenutí ty věci dělat, nemáte pořád domácí úkoly, i když taky občas. Ve výsledku je to celý na vás, protože tu střední školu byste měli dokončit, kdežto ta vysoká je vlastně volitelná. Největší změna je to, že je čistě na vás, jak si to zařídíte.

Na jakého učitele máš nejhezčí vzpomínky?

Jee, tak hned na několik učitelů. Musím zmínit paní Černou, kterou mám moc rád, a pana Zemana, kterého mám moc rád. Samozřejmě i mého třídního pana Magasanika a nesmím zapomenout pana Baška, protože toho jsem měl taky moc rád.

Jak vzpomínáš na přípravy maturitního plesu?

Já jsem se toho teda neúčastnil, tak moc vzpomínek nemám. Zařizovaly to holky od nás ze třídy, který byly fakt šikovný a musím jim zpětně, i když jsem jim to moc neulehčoval, poděkovat za to, jak náš ples připravily.

Chybí ti zvonění himalájských mís?

Nechybí. Zvonění mi vadilo z toho důvodu, že jsem věděl, že mám být někde, kde momentálně nejsem. A takhle je to lepší, když tam nic nezvoní. Je to příjemnější.

Martina K. (43 let)

maturantka 1998
Projektová manažerka ve společnosti Fokus Labe

Máte z gymnázia nějakého učitele, na kterého nikdy nezapomenete?

V průběhu studia mě nikdy nenapadlo, že vyučující, na kterou budu nejčastěji vzpomínat je naše češtinářka, profesorka Jirkovská. Byla na nás fakt pes, hodin češtiny jsme se dost báli. A jakmile přišla, stáli jsme v pozoru. Ale nakonec se mi to v průběhu let změnilo ze strachu k lásce k češtině a podobným způsobem, jako paní profesorku peskovala nás, tak teď já mučím své okolí.

A samozřejmě stále s láskou vzpomínám na svou třídní, profesorku němčiny, Evu Dvořákovou. Tam se láska k němčině bohužel nepovedla, ale lidský přístup naší třídní k dospívajícím nevděčným svěřencům mě do života rozhodně inspiroval.

Moc mě těší, že moje dcera je nyní také studentkou Jatečky, takže se během třídních schůzek mám možnost se svou třídní zastavit.

Budova gymnázia prošla za poslední léta velkou proměnou, jak se vám líbí?

Modernizace budovy byla rozhodně povedená. Nejvíce oceňuji novou budovu s jídelnou, která za našich dob chyběla, chodili jsme na obědy do mensy UJEPu u vysokoškolských kolejí. Jen mi na chodbách trochu chybí výzdoba. Za nás byla všude díla studentů z hodin naší skvělé výtvarkářky, profesorky Kratochvílové, později Procházkové. Chodby tak měly svého osobitého ducha.

Mgr. Tatána Mádlová (38 let)

maturantka 2005
Vedoucí literárně-
dramatického oboru
ZUŠ Evy Randové

Co vám utkvělo z přípravy maturitního plesu?

Vcelku to šlo mimo mě, byli jsme tenkrát dost inovátoři a nechali si ho zařídit agenturou spolužačina tatínka, pana Honzy.

Jen jsem se během odšerpování zděsila, když po perfektně hudebně nabitém večeru zaznělo „já chci žít non-stop“ – To jako vážně? Prý jsme si to odhlasovali, ale většina třídy o tom nevěděla... Zvláštní, jak v hlavě zůstanou spíš ty horší zážitky.

Ale „hollywoodskou hvězdu“ s mým jménem, na které jsem na maturáku stála, mám dodnes nalepenou na dveřích :-)

Věděla jste už při nástupu do 1. ročníku, kam chcete jít dál?

Vůbec! Napadlo mě to až ve čtvrtáku, při pročítání Učitelských novin, pěkně rádek po řádku přes všechny nabízené obory. Kombinace „socky“ a „dramatáku“ byla pro mě značka ideál :-) (pozn. red.: obor Sociální pedagogika a volný čas, specializace dramatická výchova) A dodnes jsem ráda, že jsem tam šla. I když to bylo v Brně.

Vzpomínáte na Gymjat v dobrém?

Ale jo... :-D

Která školní exkurze, na kterou jste jela, se Vám líbila nejvíce?

O Toskánsku sním od doby exkurze do Itálie ve třetáku!

Ale zajímavá byla ne vyloženě exkurze – Jednalo se o česko-německý projekt IOZP „Jugend und Umwelt“, který měl na starosti současný pan zástupce, pan učitel Zeman. Měli jsme doma studenty z Německa (od Hamburku),

my pak jeli k nim, a vždy byly připojené exkurze, ze kterých jsme později psali články v němčině. Já a kamarádka Eva jsme psaly o židovském hřbitově. Dodnes vidím pána, který nás provázel, jak říká „Bis... Bis... Bis die Welt zu Ende ist!“ („Až do konce světa!“).

No a samozřejmě jsem pak psala článek do Jatečáckých novin, kterým šéfoval náš drahý Svitálek (ský). A protože jsem nebyla (a snad ani teď nejsem) upjatá slečinka, padlo tam i jak se náš plachý dozor umí červenat při otázkách z poradny z dívčího časopisu!

Jojo, bezstarostné časy :-))

Michaela K. (48 let)

maturantka 1993
zaměstnankyně FF
UJEP

Jak vzpomínáte na svoji maturitu?

Ještě dnes cítím ty obavy a strach, ale zároveň tu obrovskou úlevu, když bylo po všem.

A z čeho jste maturovala?

Čeština, angličtina, dějepis a základy společenských věd.

Byli na vás učitelé přísní? Myslíte, že byli dřív učitelé přísnější?

Myslím si, že učitelé byli přísnější. Ale to si asi myslí každá generace, že jejich učitelé jsou ti nejpřísnější.

Probíhal váš maturitní ples stejně jako dnešní plesy?

Já myslím že ano, jen nestál taklik peněz a nemuseli jsem na něj šetřit už od prváku.

Co vám gympl dal?

Dal mi spoustu skvělých přátel.

A stýkáte se stále se svými spolužáky?

Ano, stále se potkáváme. Hlavně tedy se spolužáčkami. Je hezké, že teď na stejný gympl chodí i naše děti. Mám pocit, jako by se teď ta situace trochu opakovala, protože spousta z těch dětí jsou spolužáci. A těším se, až se se spolužáčkami a spolužáky sejdeme na plese tentokrát v rolích rodičů.

RETRO GALERIE

Zájezd do Itálie 2004

Lyžařský zájezd 2003/4

Třídní fotografie 2002 - 2005

Pedagogický sbor 2004

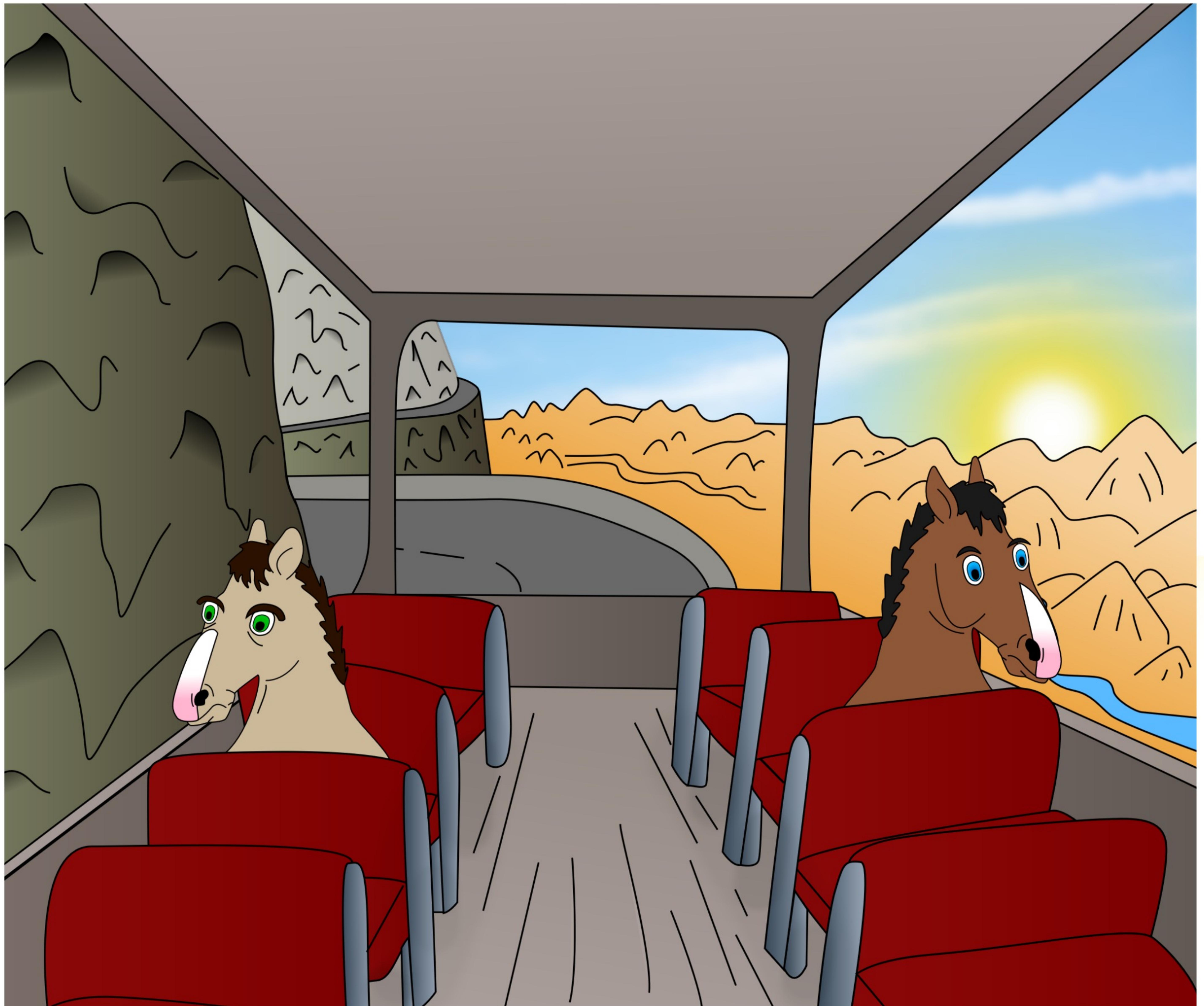
Ano ano (překlad z ruského Da da)

Chvíli utíkal, upřímnosti se nevyhnul
 Třídní napomenutí do dokumentace atmosférického Slunce
 Plival ve vesmíru výchovnou hrudí
 Že ze Země podle mého přiznání
 Kázeňské podmínky se 300 zemědělskými traktory
 Chtěl uškrtit ředitele prosince

Tristan, 3.A

Kam jede kůň autobusem?

Na koněčnou.

Tuto zprávu vám přináší
Oficiální zastupitelstvo koňských vtipů
pro Českou a Slovenskou republiku

Chceš se přidat?

Baví vás psaní článků či poezie? Toužíte doplnit časopis o své ilustrace? Chcete se podílet na grafické stránce celého projektu?

Ozvěte se na noviny.jatecka@gymjat.cz

Projevte zájem a rádi vás přibereme do týmu!

Autori tohohletoho

Agáta Bendová	Kamila Dobešová	Anna Havlíčková	Ema Jandová	Karolína Kalová	Jan Kalina	Nela Krejčová
Příprava článků	Příprava článků	Příprava článků	Příprava článků	Ilustrace	Příprava článků	Příprava článků
Sofie Koumarová	Klára Licková	Martina Mašková	Markéta Rýdlová	Lukáš Svrček	Šimon Závěrka	
Šéfredaktorka, příprava článků	Šéfredaktorka, příprava článků	Příprava článků	Příprava článků	Grafická úprava, ilustrace	Příprava článků	

Dále spolupracovali
Jan Svitálský a jeho elitní tým redaktorů

JATEČKA
LISTOPAD-PROSINEC 2023